

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316201487
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5316201487.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu O. C., G.. X. X. XXXX, K. Z.A. X, XXX XX I., zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec proti žalovanému P. O., G.. XX. XX. XXXX, K. XXX XX A.C. Č.. XXX o zaplatenie 18 150,-- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 18.150,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.150,- € od 1.5.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.000,- € od 1.8.2015 do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 29. 2. 2016, sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia istiny vo výške 18 150,-- € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobca na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 30. 1. 2014 poskytol žalovanému peňažnú čiastku vo výške 2 150,-- € (ďalej len zmluva o pôžičke 1) a na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 30. 1. 2015 poskytol žalovanému peňažnú čiastku vo výške 16 000,-- € (ďalej len zmluva o pôžičke 2). Podľa zmluvy o pôžičke 1 bol žalovaný povinný požičanú sumu žalobcovi vrátiť do 30. 4. 2014. Podľa zmluvy o pôžičke 2 bol žalovaný povinný požičanú sumu žalobcovi vrátiť do 31. 7. 2015. Žalobca viackrát žalovaného vyzýval na úhradu požičanej sumy, a to i formou písomnej výzvy prostredníctvom splnomocneného zástupcu (spoločnosti O. A.. P.. U..) prevzatej žalovaným dňa 11. 9. 2015. Napriek tomu žalovaný do dňa podania žaloby žalobcovi požičanú sumu nevrátil, a to ani čiastočne.

2. Okresný súd Čadca platobným rozkazom, č. k. 9 C 45/2016-16 zo dňa 29. 3. 2016 uložil žalovanému, aby v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu uhradil žalobcovi istinu vo výške 18 150,-- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2 150,-- € od 1. 5. 2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 16 000,-- € od 1. 8. 2015 a trovy konania alebo aby v uvedenej lehote podal voči platobnému rozkazu odpor.

3. Žalovaný v zákonnej lehote na podanie odporu podal dňa 22. 4. 2016 voči platobnému rozkazu, č. k. 9 C 45/2016-16 zo dňa 29. 3. 2016 odpor, v ktorom uviedol, že uznáva svoj dlh voči žalobcovi do výšky 7 150,-- €, ktorú sumu si od neho požičal. Zvyšných 9 000,-- € uznať nemôže, pretože si myslí, že bol podvedený. Pre žalobcu začal pracovať v septembri 2013 a skončil v apríli 2015 ako obchodný zástupca. Žalobca chcel rozbehnúť obchod s čistiacimi prostriedkami. Ústne sa dohodli na spolupráci a na odmene zatiaľ vo výške 500,-- € za mesiac, než sa celý obchod rozbehne. Bohužiaľ túto odmenu mu žalobca z 20 mesiacov uhradil iba päťkrát. Žalobca stále menil spôsob predaja, odmeňovania, ale obchodu nedával

žiadnu podporu. Na Slovensku sa malo otvoriť 80 predajní a otvorila sa iba jedna na 5 mesiacov, aj to so zámerom otvoríme - uvidíme. Žalobca od prvej chvíle vedel, že prevádzku zatvorí, o čom svedčia aj neuhradené faktúry za nájom priestorov v Žiline, a to že prenajímateľ mu musel napokon zhabať tovar. Ďalej žalovaný v podanom odpore uviedol, že dlh 9 000,-- € vznikol tak, že keď sa nejaký tovar predal, tak si žalovaný peniaze ponechal, pričom žalobca hovoril, že mu to neprekáža, keď bude žalovaný zarábať cca 2 000,-- €, tak sa to pomaly splatí. Bohužiaľ žalobca nevyvíjal aktivitu, aby sa obchod rozbehol a v apríli 2015 obchod zrušil. Žalovaný má za to, že za príslušné obdobie, kedy pre žalobcu pracoval, čo môže dosvedčiť pani P. a ďalší ľudia, si zaslúži odmenu. Bohužiaľ o týchto skutočnostiach písomné doklady nemá, pretože žalobca vždy hovorí, že aj ústna dohoda je dohoda.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu uviedol, že odpor podaný žalovaným možno označiť za bezpredmetný, a ako taký je potrebné ho odmietnuť, pretože nespĺňa zákonom požadovanú náležitosť, ktorou je kvalifikované odôvodnenie. Žalovaný v odpore neuvádza žiadne konkrétne tvrdenia a neoznačuje alebo nepredkladá jediný dôkaz spochybňujúci nárok žalobcu priznaný v platobnom rozkaze, a čo viac žalovaný nárok žalobcu žiadnym spôsobom ani nenamieta, dokonca výslovne uznáva. Všetky argumenty žalovaného (ničím nepodložené) ohľadne toho, že „žalobca mal povoliť žalovanému splácanie dlhu „pomaly“, keď sa mu predajňa rozbehne, avšak podnikanie nešlo a bolo nakoniec potrebné predajňu zatvoriť, ... za príslušné obdobie, kedy som pre pána C. pracoval, čo môže dosvedčiť aj pani P. a ďalší ľudia, si zaslúžim odmenu“ nemajú z právneho hľadiska vplyv na opodstatnenosť nároku žalobcu na vrátenie poskytnutej pôžičky a sú len prejavom osobnej nespokojnosti žalovaného. Každý subjekt, ktorý sa rozhodne pre podnikanie v určitej oblasti (a za účelom zafinancovania rozbiehajúceho podniku si zoberie pôžičku), musí počítať s podnikateľským rizikom a prípadným neúspechom, s ktorým je každé podnikanie spojené.

5. Podaním doručeným súdu dňa 22. 12. 2017 žalobca uviedol, že žalovaný v doterajšom priebehu súdneho konania neuviedol konkrétne tvrdenia a ani neoznačil/nepredložil akékoľvek dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní. Nárok žalobcu dokonca samotný žalovaný aj výslovne uznal, namietal len časť sumy, avšak ako odôvodnenie uviedol len nepravdivé skutočnosti (aj z tohto dôvodu je zrejmé, že na ich predloženie nevie predložiť a ani nepredložil akýkoľvek dôkaz). Žalobca preto zotrval na podanej žalobe pridržiavajúc sa tvrdení uvedených vo vyjadrení zo dňa 23. 5. 2016.

6. Právny zástupca žalobcu termín pojednávania prevzal dňa 8. 11. 2017. Na termín pojednávania sa neustanovil. Žalobca súhlasil, aby sa pojednávalo v neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Žalovanému bol termín pojednávania doručený dňa 15. 11. 2017. Na pojednávanie sa neustanovil. Dôvody brániace mu v účasti na pojednávaní neoznámil. Súd preto nemal u žalovaného zistené žiadne prekážky objektívne mu brániace v účasti na pojednávaní. Preto konal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

7. Vykonaným dokazovaním, a to výpoveďou žalobcu a oboznámením listinných dôkazov, najmä podanej žaloby, zmluvy o pôžičke zo dňa 31. 5. 2015, zmluvy o pôžičke zo dňa 30. 1. 2014, doručenkou od žalovaného, odporu žalovaného, vyjadrenia žalobcu k odporu žalovaného, podania žalobcu doručeného súdu dňa 22. 12. 2017, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca na podanej žalobe zotrval. Uviedol, že so žalovaným boli kamaráti a myslí si, že aj naďalej sú kamaráti. So žalovaným robili možno 5-6 rokov. Žalovaný u nich robil obchodného riaditeľa. Žalovanému veril. K tomu, čo sa vyjadroval žalovaný, to s touto vecou nesúvisí, pretože žalovanému požičiaval peniaze na pozemok, nakoľko žalovaný predával pozemok a potom sa mu stala taká vec, keďže k tomu pozemku nebola prístupová cesta, suseda tam kupujúceho nechcela pustiť, a tak kupujúci od kúpnej zmluvy odstúpil. Žalovaný musel finančné prostriedky vrátiť. Tieto prostriedky už nemal, preto jeho popýtal, či mu môže na dva mesiace finančné prostriedky požičať. Žalobca ďalej uviedol, že prvá pôžička, tých 2000,-- € aj niečo, vtedy žalovaný za ním prišiel, že potrebuje niečo súrne hasiť. Druhá pôžička súvisela s tým pozemkom. Podniká 20 rokov, takže má finančné prostriedky usparené, tak žalovanému poskytol finančné prostriedky ako súkromná osoba zo svojich úspor. Pokiaľ ide o tú sumu 2000,-- €, tá určite nebola z účtu, pretože to je taká suma, ktorú má človek doma a vo vzťahu k druhej pôžičke sa vyjadriť nevie. Žalobca tiež uviedol, že so žalovaným majú dve veci, je to jednak táto vec, čo mu požičal finančné prostriedky, to je medzi nimi ako súkromnými osobami a druhá vec je tá, čo mu dlhuje finančné prostriedky za tovar. Tam je to medzi nimi ako medzi firmami. So žalovaným boli dokonca dohodnutí na splátkach, z ktorých uhradil nejakú minimálnu čiastku. Tieto splátky sa viazali k

zaplateniu ceny za tovar. Z tohto nároku, ktorý si uplatňuje v tomto súdnom konaní, nie je zaplatené nič. Čo sa týka obchodov, bola medzi nimi dohoda taká, že žalovanému vyplatí odmenu 500,-- € + preplatí mu náklady, čo mal napríklad na telefón alebo na naftu. V podstate tá činnosť medzi nimi prebiehala tak, že žalovanému navážal tovar, ktorý si žalovaný objednal a vyúčtovať sa mali tak, že žalovaný si odpočítal sumu 500,-- € + náklady, ktoré mal na naftu, telefón a rozdiel mu mal vyplatiť, čiže v tomto smere sú vyrovnaní. Žalovanému, ktorý chcel pokračovať v tomto obchode, predal všetok tovar s 20% zľavou. Žalovaný dostal viac, ako mal.

9. Podľa listiny označenej ako pôžička žalobca ako veriteľ dňa 30. 1. 2014 požičal žalovanému ako dlžníkovi sumu vo výške 2 150,-- €, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť do 30. 4. 2014.

10. Podľa listiny označenej ako pôžička žalobca ako veriteľ dňa 30. 1. 2015 požičal žalovanému ako dlžníkovi sumu vo výške 16 000,-- €, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť do 31. 7. 2015.

11. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach súd vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok ako v celom rozsahu dôvodný. Žalobca na preukázanie ním v konaní uplatneného nároku na zaplatenie sumy vo výške 18 150,-- € a na preukázanie ním uvádzaných skutkových tvrdení, ktorými tento nárok odôvodňoval po skutkovej stránke, predložil písomný doklad označený ako pôžička, z ktorého vyplynulo, že žalobca ako veriteľ dňa 30. 1. 2014 požičal žalovanému ako dlžníkovi sumu vo výške 2 150,-- €, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť do 30. 4. 2014 a písomný doklad označený ako pôžička, z ktorého vyplynulo, že žalobca ako veriteľ požičal žalovanému ako dlžníkovi dňa 30. 1. 2015 sumu vo výške 16 000,-- €, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť do 31. 7. 2015. Žalovaný uvedené žalobcom v konaní predložené listinné dôkazy žiadnym spôsobom nerozporoval. Nenamietal ich existenciu, ani pravosť. Zároveň v rámci svojej obrany v podanom odpore časť žalobcom uplatneného nároku vo výške 7 150,-- € uznal. Uviedol, že dlh vo výške 7 150,-- € voči žalobcovi uznáva, nakoľko túto sumu si od žalobcu požičal. Pokiaľ ďalej v rámci svojej obrany žalovaný namietal časť žalobcom uplatneného nároku vo výške 9 000,-- €, v tejto časti súd obranu žalovaného vyhodnotil ako nevierohodnú pre jej rozpornosť. Žalovaný na jednej strane svoj záväzok voči žalobcovi vo výške 9 000,-- € spochybnil a uvádzal, že si myslí, že bol podvedený, avšak v ďalšej časti podaného odporu uviedol, že dlh v tej istej výške 9000,-- € vznikol tak, že peniaze za tovar, ktorý predal, si ponechal, čo žalobcovi neprekážalo, naopak mu žalobca hovoril, že keď bude zarábať cca 2 000,-- €, tak sa to pomaly splatí. V dôsledku takýchto vzájomne protichodných tvrdení žalovaného uvádzaných v rámci jeho obrany, potom takúto obranu súd nemôže hodnotiť inak ako nepresvedčivú a nevierohodnú. Navyše žalovaný ani k tejto svojej obrane v časti, v ktorej uvádza, že si myslí, že bol podvedený, nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia obsiahnuté v obrane preniesol z roviny tvrdení do roviny dôkaznej. Preto zo všetkých týchto dôvodov súd na uvedenú obranu žalovaného neprihliadal. Tiež pokiaľ žalovaný v rámci svojej obrany v podanom odpore uvádzal, že pre žalobcu pracoval v období od septembra 2013 do apríla 2015 ako obchodný zástupca, so žalobcom boli dohodnutí na odmene vo výške 500,-- € za mesiac, kým sa obchod rozbehne a žalobca mu z 20 mesiacov vyplatil odmenu iba päťkrát, je aj táto obrana žalovaného iba vo všeobecnej, dôkazmi nepodloženej rovine. Preto súd pri svojom rozhodovaní ani na túto obranu žalovaného prihliadať nemohol.

13. Zo všetkých uvedených dôvodov, keďže v konaní neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vierohodnosť žalobcom predložených listinných dôkazov označených ako pôžička, žalovaný v tomto smere, ako už bolo uvedené netvrdil a ani nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz spôsobilý spochybniť tieto listinné dôkazy, súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah z titulu zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému

ako dlžníkovi dňa 30. 1. 2014 pôžičku vo výške 2 150,-- € a žalovanému vznikla povinnosť z titulu pôžičky túto sumu vo výške 2 150,-- € žalobcovi vrátiť do 30. 4. 2014 a záväzkový vzťah z titulu zmluvy o pôžičke, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 16 000,-- €, ktorú pôžičku sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť do 31. 7. 2015. Žalovaný v konaní ani netvrdil a ani nepreukázal ani čiastočnú úhradu uvedených pôžičiek, ani netvrdil a ani nepreukázal inú skutočnosť spôsobujúcu zánik záväzku voči žalobcovi z titulu uvedených zmlúv o pôžičkách. Preto súd v súlade s vyššie citovaným § 657 Občianskeho zákonníka zaviazal k povinnosti uhradiť žalobcovi spolu sumu vo výške 18 150,-- € (2 150,-- € na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 30. 1. 2014 + 16 000,-- € na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 30. 1. 2015).

14. Zároveň, keďže žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prináleží žalobcovi v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i nárok na úrok z omeškania. Preto súd v súlade s citovaným § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaného i k povinnosti zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2 150,-- € odo dňa 1. 5. 2014, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť sumu vo výške 2 150,-- €, do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 16 000,-- € od 1. 8. 2015, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť sumu vo výške 16 000,- €, do zaplataenia.

15. Pre úplnosť odôvodnenia súd považuje za potrebné k vyjadreniu žalobcu k odporu žalovaného, v ktorom vyjadrení žalobca navrhoval odpor odmietnuť ako podaný bez odôvodnenia, iba uviesť, že v čase žalovaným podaného odporu bolo platným a účinným ustanovenie § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého včasným podaním odporu s odôvodnením vo veci samej oprávnenou osobou sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. Odpor podaný žalovaným bol podaný osobou oprávnenou, bol podaný včas a zároveň súd tento odpor v štádiu jeho podania považoval za odpor s odôvodnením vo veci samej, keďže žalovaný v ňom uvádzal tvrdenia smerujúce čo do veci samej. Preto odpor podaný žalovaným mal za následok, že platobný rozkaz, č. k. 9 C 45/2016-16 zo dňa 29. 3. 2016 sa zrušil ex lege a súd vo veci nariadil pojednávanie. Súd preto aj v záujme hospodárnosti konania a procesnej ekonomie už osobitné rozhodnutie o uvedenom návrhu žalobcu prednesenom vo vyjadrení k odporu nevydával.

16. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný. Súd mu preto v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.